

[Skovmand.]

ikke noget, som undervisningsministeren og hans embedsmænd og erhvervslivet alene kan klare. Det er nødvendigt, at også folketinget bliver engageret. Vi må gøre os klart, hvad det er, vi vil opnå med denne investering, og hvordan vi vil sikre os, at vi får noget for pengene. Jeg ved godt, at dette er vanskeligt, men det kan lade sig gøre, hvis man fra starten gør sig målsætningen klar. Centret skulle i hvert fald nødig komme til at træde i stedet for forskning, som erhvervslivet ellers ville have udført.

Hr. Knud Bro var noget utilfreds med, at man fra studenterside havde fremdraget problemstillingen mellem, hvorvidt man skulle have forskning for folket eller forskning for brugerne, d. v. s. erhvervslivet. Han kaldte den en falsk problemstilling, og det kan jeg for så vidt give ham ret i under forudsætning af, at dette her kommer til at køre. Men jeg synes på den anden side ikke, at det er nogen skade til, at man motiverer — det bliver man jo nødt til, når man får en udfordring — de relativt store udgifter, der gives til teknisk forskning. Det er jo en kendsgerning, at den humanistiske forskning igennem lang tid har været stedbarn, og man må håbe, at de penge, vi bruger her på forskningscentret, betyder, at vi også får råd til at forske mere på andre felter end de tekniske.

Jeg vil derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget, idet jeg ville finde det rimeligt, at vi gennemgår visse detaljer i forskningsudvalget — jeg tænker her først og fremmest på centrets driftsudgifter og de principper, udgifterne skal fordeles efter mellem staten og erhvervslivet.

Må jeg til sidst komme med et lille hjertesuk. Forskningscentret er endnu en statsinstitution, som ud fra byplanmæssige betragtninger får en helt gal placering i hovedstadsområdet. Jeg ved godt, at beslutningen er truffet for mange år siden, men man får desværre meget ofte en fornemmelse af, at embedsmændene i de forskellige styrelser og ministerier overhovedet ikke tager hensyn til de københavnske egnsplaner, når de kommer med deres forslag til placeringer.

Morten Lange: Det er sagt af flere, at dette forskningscenter i Hørsholm allerede er inde i en, skal vi sige meget lang gravi-

ditetsperiode. Det har været planlagt i meget lang tid, og der forelå en nogenlunde klar udbygningsplan allerede dengang man startede byggeriet af Danmarks tekniske højskole i Lundtofte. Det må vel også siges i og for sig at være naturligt, at man i forbindelse med sådan en stor teknisk højskole også opfører de værksteder, som i højere grad understreger, at det, der er tale om at oprette, er et teknisk uddannelses- og forskningscenter og ikke bare en isoleret højskole.

Så meget rent principielt synes jeg der kan siges til fordel for det lovforslag, der ligger foran os, selv om netop denne understregning af centerideen måske er klarere i lovforslagets titel, end den er i lovforslagets øvrige tekst.

Jeg synes i øvrigt, det er værd at bemærke i den megen diskussion om statens investering i forskning og udvikling, at jeg har haft en fornemmelse af, at man næsten har været nødt til at piske industrien til at modtage en støtte til udviklingsforskning. Det har skortet på interesse fra industriens side på mange områder, og hyppigt skal man næsten give industrien den nødvendige støtte for udviklingen på med skohorn. Det kan selvfølgelig være nødvendigt, men det er mærkeligt, det er sådan, at det er staten, der skal piske på.

Men selv med disse bemærkninger, som er en principiel tilslutning til ideen om et sådant teknisk center i større målestok i Hørsholm, er der alligevel en række ting, man har grund til at spekulere over i forbindelse med lovforslaget.

For det første er der grund til at spørge: hvor kommer disse investeringer ind i det samlede overblik over prioriteringen til forskningen og undervisningen? Det har været sagt, det er blevet meget moderne at sige — derfor kan det godt være rigtigt, og det er rigtigt — at den samfundsvidenskabelige forskning ikke har nydt godt af kæmpebevillinger igennem de løbende år, så sandelig ikke. Man kan måske også sige et eller andet i retning af, at det kan blive svært at måle den slags forskningsværdi i produktivitet, men det har altid været et snævert mål for forskningsresultater. Det har været en snæver og meget letsindig målestok at anvende. Men jeg føler trang til at understrege det her, for jeg tror, at i en diskussion af